

მყარი მინერალური რესურსების მართვის საერთაშორისო პრაქტიკის მნიშვნელობა საქართველოსთვის

როდენ მემარნიშვილი

საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა
ანდრია პირველწოდებულის სახელობის
ქართული უნივერსიტეტის ბიზნესის,
კომპიუტინგისა და სოციალურ
მეცნიერებათა სკოლის დოქტორანტი

რეზიუმე

სამთო სექტორში უცხოური ინვესტიციების მოზიდვა და მდგრადი განვითარება დამოკიდებულია მინერალური რესურსების საკუთრების უფლებებისა და ლიცენზირების მარეგულირებელ სახელმწიფო პოლიტიკაზე.

მსოფლიოში მინერალურ რესურსებზე საკუთრების უფლებების განკარგვისა და კონტროლის მიხედვით სამი ძირითადი სისტემის გამოყოფა შეიძლება (კონცესიური სისტემა, მიწის მესაკუთრეობის სისტემა და მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემა). თითოეულ ამ სისტემას გააჩნია დადებითი და უარყოფითი მხარეები. თუმცა, მთლიან დინამიკას თუ გადავავლებთ თვალს, დავინახავთ რომ ქვეყნები ცდილობენ მათ ქვეყნებში დაწერგილ საკუთრებისა და ლიცენზირების/ნებართვების მარეგულირებელ პოლიტიკაში შეიტანონ იმ სისტემის ელემენტები, რომლებიც ხელს შეუწყობენ მეტი უცხოური ინვესტიციების მოზიდვასა და მდგრად განვითარებას. ამ ცვლილებებს შორის ხშირად არის: სახელმწიფო მიწებზე უფასოდ შესვლისა და საძიებო ღონისძიებების ჩატარების უფლება; მინერალური რესურსების კვლევის ლიცენზიის აუქციონზე გაყიდვის ნაცვლად, კვლევის ლიცენზიის იმ კომპანიაზე გადაცემა, რომელიც პირველი აღმოაჩენს მინერალურ რესურსს და დააკმაყოფილებს შესაბამის მოთხოვნებს; ე.წ. იაფი მინერალური რესურსების

(მაგალითად ქვიშა, ხრეში, კირქვა) მიწის მესაკუთრეთა კერძო საკუთრებად აღიარება.

საკვანძო სიტყვები: უცხოური ინვესტიციები, მინერალური რესურსები, საკუთრების უფლებები, ლიცენზირება, კონცესიური სისტემა, მიწის მესაკუთრეობის სისტემა, მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემა, მდგრადი განვითარება, მართვის სისტემები, „იაფი მინერალური რესურსები“.

ძირითადი ტექსტი

როგორც წესი, მინერალურ რესურსებზე საკუთრების უფლებების მოპოვებისა და განკარგვის წესი განისაზღვრება სპეციალური კანონმდებლობით.

მსოფლიოში მინერალურ რესურსებზე საკუთრების უფლებების, მათი განკარგვისა და კონტროლის მიხედვით ცნობილია სამი რადიკალურად განსხვავებული სისტემა, რომლებსაც ბევრი ქვეყნის მინერალური რესურსების უფლებების მარეგულირებელი კანონმდებლობა ეფუძნება: **კონცესიური სისტემა, მიწის მესაკუთრეობის სისტემა და მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემა.** კონცესიური სისტემის პირობებში, მინერალურ რესურსების კვლევისა და მოპოვების უფლებებს გასცემს სახელმწიფო; მიწის მესაკუთრეობის სისტემის შემთხვევაში, მინერალური რესურსების კვლევასა და მოპოვებაზე უფლებას გასცემს მიწის მესაკუთრე; ხოლო მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემის მიხედვით, მინერალური რესურსების აღმოჩენი თავად გამოითხოვს სახელმწიფოსგან ამ უფლებებს.

ნიაღის შესახებ კანონში აღნიშნულია, რომ “საქართველოს ნიაღი სახელმწიფო საკუთრებაა. აკრძალულია ყოველგვარი ქმედება, რომელიც პირდაპირ ან ფარულად ხელყოფს ნიაღზე სახელმწიფო საკუთრების უფლებას, ასეთი გარიგება კი ბათილია. მიწაზე საკუთრების უფლება არ ნიშნავს და არ იძლევა ნიაღზე საკუთრების უფლებას”¹.

კონცესიური სისტემის პირობებში, რომლის მოქმედების კლასიკური ქვეყნებია საფრანგეთი, ბელგია და ჰოლანდია, სა-

1 საქართველოს კანონი „ნიაღის შესახებ“ (1996), მუხლი 2.

ხელმწიფომ თავად უნდა განსაზღვროს მინერალურ რესურსების კვლევის და მოპოვების უფლების გაცემისა და სათანადო კანდიდატის შერჩევის საკითხი. შესაბამისი სახელმწიფო უწყება მიაწოდებს უპირატესობას იმ აპლიკანტს, რომელიც ყველაზე უკეთ დააკმაყოფილებს სახელმწიფო მოთხოვნებს. დისკრეციული მიდგომა გულისხმობს საუკეთესო კომპანიის შერჩევას ისეთი მოთხოვნების საფუძველზე, როგორიცაა: სამთო პროგრამა, სადაც სათანადო დროის პერიოდში დეტალურად იქნება განერილი დაგეგმილი კვლევითი სამუშაოები საბადოში არსებული მინერალური რესურსების სახეობის და მოცულობის მიხედვით; ფინანსური გარანტიები, იმის დასამტკიცებლად, რომ შეძლებს კვლევის ჩატარებას და სხვ.

საქართველოში მინერალურ რესურსებზე ლიცენზიის გაცემის დროს კომპანიის შერჩევა არ ხდება დისკრეციული მიდგომით და შესაბამისად, შესაძლებელია ლიცენზია მიიღოს ისეთმა სამთო კომპანიამ, რომელსაც ამ სფეროში მუშაობის ნაკლები გამოცდილება აქვს; ან ნაკლებად აქვს წინასწარ შესწავლილი საბადო, სადაც უნდა დაიწყოს კვლევითი ან მოპოვებითი სამუშაოები. ამგვარ პირობებში სახელმწიფო, ასევე ნაკლებად არის დაზღვეული, რომ არ მოხდება არაკეთილსინდისიერი ან სახელმწიფო ინტერესებთან კონფლიქტში მყოფი კომპანიის შერჩევა. გერმანიაში, სადაც მინერალური რესურსების მართვის შერეული სისტემა მოქმედებს, მინერალური რესურსების კვლევის ლიცენზიის მოპოვების რამდენიმე კანდიდატის არსებობის შემთხვევაში, შესაბამისი კომპეტენტური სახელმწიფო უწყება უპირატესობას მიაწოდებს იმ კანდიდატს, რომელიც დააკმაყოფილებს ძირითად მოთხოვნებს და ექნება სხვებთან შედარებით ყველაზე უკეთესი სამთო პროგრამა.

მეორე მხრივ, საქართველოში არსებული მინერალური რესურსების მართვის პოლიტიკა არ არის ორიენტირებული ახალი მინერალური რესურსების აღმოჩენისა და კვლევის ხელშეწყობაზე, რასაც ითვალისწინებს **მოთხოვნაზე დამყარებული მართვის სისტემა**. როგორც წესი, ქვეყნებში, სადაც სამთო პოლიტიკა განიცდის მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემის მნიშ-

ვნელოვანი ელემენტების გავლენას (აშშ, კანადა, ავსტრალია და ახალი ზელანდია), სახელმწიფო მინებზე “თავისუფალი შელწევადობის” უფლება (სახელმწიფო მინებზე უფასოდ შესვლისა და მინერალური რესურსების საძიებო სამუშაოების ჩატარების უფლება) არსებობს. ასევე ხდება სახელმწიფო მინებზე არსებული მინერალური რესურსები კვლევის ლიცენზიების გაცემა იმ სუბიექტებზე, რომლებიც პირველი აღმოაჩენენ საბადოს ან პირველი გააკეთებენ განაცხადს. სახელმწიფო მართვაში არსებულ მინებზე თავისუფლად შელწევადობის პრინციპი, ასევე მოქმედებს შვედეთში, ფინეთსა და დასავლეთ ავსტალიაში, თუმცა კვლევის ლიცენზიის მიღების უპირატესობით, ამ შემთხვევაში, სარგებლობს ის კანდიდატი, რომელიც პირველი გააკეთებს შესაბამის განაცხადს. ამდენად, მინერალური რესურსების მოთხოვნის სისტემაზე დამყარებული მართვის პოლიტიკა ხელს უწყობს საძიებო და კვლევითი სამუშაოების ჩატარებას, რისი ნაკლებობაც შეინიშნება საქართველოში.

საკუთრების მესამე პრინციპი, რომელიც **მინის მესაკუთრეობას სისტემას** ემყარება ხელს უწყობს ამ სფეროში კერძო სექტორის მეტ ჩართულობას. ამ პრინციპის მიხედვით, რომელიც მაგალითად, მოქმედებს აშშ-ში, მინერალური რესურსები, რომლებიც კერძო მინის საკუთრებაზე აღმოჩნდნენ, წარმოადგენენ მინის მესაკუთრის საკუთრებას. ამ მინის მესაკუთრეებს შეუძლიათ შესაბამის სახელმწიფო უწყებაში მინერალური რესურსები დაარეგისტრირონ საკუთარ ქონებად, რომელიც მინისგან განცალკევებით, შეუძლიათ განკარგონ როგორც ნებისმიერი სხვა უძრავი ქონება, რაც გულისხმობს მის გაყიდვას, გაქირავებას, დაგირავებას და გასხვისებას. ასეთი მიდგომა ხელს უწყობს საბაზრო ეკონომიკისა და თავისუფალი კონკურენციის პრინციპების მეტად განვითარებას, როდესაც ფასები რეგულირდება კერძო სუბიექტებს შორის მოლაპარაკების საფუძველზე, მოთხოვნა-მიწოდების შესაბამისად.

“წიალის შესახებ” საქართველოს კანონის მიხედვით, წიაღისეული რესურსები წარმოადგენენ სახელმწიფო საკუთრებას. გამონაკლისს წარმოადგენს არაგანახლებადი ბუნებრივი რესურ-

რსით (ფიქალის ქვით) სარგებლობა¹. არაერთ ქვეყანაში, სადაც მინერალური რესურსები წარმოადგენენ სახელმწიფო საკუთრებას (მაგალითად შვედეთი, პორტუგალია, ფინეთი, გერმანია), ე.წ. იაფი მინერალური რესურსები, როგორიცაა ქვიშა, კირქვა, ხრეში და სხვა მცირე მნიშვნელობის მინერალური რესურსები წარმოადგენს მიწის მესაკუთრის საკუთრებას.

შეიძლება ითქვას, რომ სამთო სექტორში საქართველოს კანონმდებლობა არ შეესაბამება მსოფლიოს განვითარებულ ქვეყნებში მინერალური რესურსების მართვის არსებულ არცერთ სისტემას, და შესაბამისად ვერ იყენებს მათ უპირატესობებს. როგორც ზემოთ იყო აღნიშნული, მინერალური რესურსების კონცესიური სისტემის მქონე ქვეყნებში ეს უპირატესობა ვლინდება სამთო კომპანიის არჩევის დროს დისკრეციული ელემენტის არსებობით; მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემების მქონე ქვეყნებში მინერალური რესურსების ძებნისა და კვლევის სტიმულირებით, რაც გამოიხატება სახელმწიფო მართვაში არსებულ მიწებზე თავისუფლად შეღწევადობის უფლებით, ასევე მინერალური რესურსების პირველ აღმოჩენს სამთო კომპანიაზე (ზოგიერთ, შემთხვევაში განაცხადის გამკეთებელ პირველ კანდიდატზე) კვლევის უფლების გადაცემის უპირატესობის მინიჭებით; ხოლო მიწის საკუთრებაზე დაფუძნებული სისტემის მქონე ქვეყნებში - თავისუფალი კონკურენციისა და საბაზრო ეკონომიკის პრინციპების განვითარების ხელშეწყობით, როდესაც სახელმწიფოს ჩარევის დონე ძირითად შემოიფარგლება უსაფრთხოების სტანდარტების დადგენითა და გარემოზე ზემოქმედების დონის კონტროლითა და ზედამხედველობის საკითხებით.

სამთო სექტორში კონკურენციის ნაკლებობა თვალსაჩინო ხდება სამთო საბადოების ლიცენზიის გაყიდვაზე გამოცხადებულ აუქციონებზე, სადაც უმეტეს შემთხვევაში მხოლოდ ერთი მყიდველი მონაწილეობს. უფრო მეტიც, საქართველოში არსებობს მნიშვნელოვანი საბადოები (მანგანუმის, სპილენძისა და

1 "სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის წესისა და პირობების შესახებ" დებულების დამტკიცების თაობაზე (2005), მუხლი 3

ოქროს), რომლებიც ამ ეტაპზე მხოლოდ ნაწილობრივ არის ათვისებული¹. ამის ერთ-ერთი გამომწვევი მიზეზი, ასევე ინფორმაციაზე გამჭვირვალობის ნაკლებობა. საქართველოს „წიაღის შესახებ“ კანონის 29 მუხლში აღნიშნულია, რომ საქართველოში პოტენციურ საბადოებზე არსებული ყველა გეოლოგიური ინფორმაცია კერძო კომერციულ საკუთრებად ითვლება, რაც საბადოებს ნაკლებად მიმზიდველს ხდის ინვესტორის თვალში. მიუხედავად, იმისა რომ აღნიშნული მუხლი ეწინააღმდეგება “მინერალური მარაგების ანგარიშების წარდგენის საერთაშორისო სტანდარტების კომიტეტის (CRIRSCO) საკონსულტაციო მოდელის” გამჭვირვალობის პრინციპს².

ამდენად, საჭიროა დაძიებული მინერალური რესურსების დათვლა მოხდეს საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისად და მოპოვების ლიცენზიის მფლობელმა სამთო კომპანიამ მინერალური რესურსებისა და მარაგების შესახებ ინფორმაცია გახადოს გამჭვირვალე და ხელმისაწვდომი ნებისმიერი პოტენციური ინვესტორისთვის. მეორეს მხრივ, თუ კვლევის ლიცენზიის მფლობელები არ გახდებიან მინერალური რესურსების მოპოვების ლიცენზიის მფლობელები, მათ მიეცეთ საშუალება გაყიდონ მათ მიერ მოპოვებული კონკრეტული მონაცემები დაძიებულ და გამოკვლეული მინერალური რესურსების შესახებ იმ კომპანიისთვის, რომელიც გახდება მინერალური რესურსების მოპოვების ლიცენზიის მფლობელი. ამისათვის CRIRSCO-ს სტანდარტები უნდა იქნეს შემოღებული და შესაბამისი საკანონმდებლო ცვლილებების განხორციელდეს “წიაღის შესახებ” კანონში.

იმისათვის, რომ საქართველოს მინერალური რესურსების მართვის პოლიტიკა გახდეს უფრო მეტად ინვესტორზე მორგებული და მოხდეს ამ სექტორის დაახლოება საბაზრო ეკონომიკის

1 დავით საჰა, ჰანს-გეორგ პეტერსენი, ლევან ფავლენიშვილი, ვოლდე-მარ ვალტერი. საქართველოს წიაღის კანონმდებლობის საინვესტიციო დაბრკოლებების აღმოფხვრა. ბერლინი/თბილისი, 2015, გვ.1

2 CRIRSCO. Committee for mineral reserves international reporting standards. International reporting template for the public reporting of exploration results, mineral resources and mineral reserves (2013), p.4

პრინციპებთან, სახელმწიფომ მყარი მინერალური რესურსების მართვის სფეროში უნდა შემოიტანოს მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემის ელემენტები. კერძოდ, უნდა მოხდეს პირველ რიგში კვლევისა და მოპოვების ლიცენზიების ცალ-ცალკე გამიჯვნა, რაც უფრო მეტ სიცხადეს შეიტანს მათი მართვისა და კონტროლის თვალსაზრისით; ასევე, სახელმწიფომ უნდა გასცეს სახელმწიფო საკუთრებაში არსებულ მინებზე თავისუფლად შესვლის ნებართვები, რომლებიც იქნება უფასო.

საქართველოში სამთო საძიებო სამუშაოებისა და კვლევის საკითხი განსაკუთრებით აქტუალურია, რადგან ის მინიმუმამდეა დაყვანილი. ამდენად, საქართველოს მინერალური რესურსების სფეროში კერძო სექტორის მეტი დაინტერესებისა და ჩართულობის მისაღწევად, მინერალური რესურსების კვლევის უფლება უნდა გადაეცეს იმ კომპანიას, რომელიც პირველი აღმოაჩენს ამ რესურსს.

ამდენად, საწყის ეტაპზე ინვესტორზე მორგებული სისტემის შექმნა შეუწყობს უცხოური მცირე სამთო კომპანიების შემოსვლას ქვეყანაში, ხოლო ახალი მინერალური რესურსების აღმოჩენის შემთხვევაში საშუალო და მსხვილი კომპანიების შემოსვლას. ქვეყანაში სამთო წარმოების ზრდის შემთხვევაში კი გაიზრდება, როგორც ქვეყნის საბიუჯეტო შემოსავლები, ასევე ეკონომიკური სარგებელი. კერძოდ, სამთო წარმოების ზრდა გამოიწვევს ქვეყანაში მოზიდული პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების, ექსპორტის, მშპ-ს წილის ზრდას, ასევე სამუშაო ადგილების შექმნას და ადგილობრივი ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესებას.

სახელმწიფომ უნდა შეწყვიტოს კვლევისა და მოპოვების ლიცენზიების გაყიდვა, და სანაცვლოდ გასცეს კვლევის ლიცენზია საბადოს პირველ აღმომჩენ კომპანიაზე, რომელიც კვლევის ლიცენზიის მიღების მინიმალურ მოთხოვნებს დააკმაყოფილებს (სამუშაო სამთო პროგრამის; ფინანსური გარანტიები, იმის დასამტკიცებლად, რომ შეძლებს კვლევის ჩატარებას); ხოლო მოპოვების ლიცენზიის მოპოვების უპირატესობა სამი თვის განმავლობაში მიენიჭოს კვლევის ლიცენზიის მფლობელს. თუ

კვლევის ლიცენზიის მფლობელი ვერ დააკმაყოფილებს მოპოვების ლიცენზიის მინიმალური მოთხოვნებს, ან აღარ მოისურვებს შემდგომი ლიცენზიის მოპოვებას, კვლევის ლიცენზიის მიღების უპირატესობა მიენიჭოს, სახელმწიფოს კომპეტენტური უწყების მეორე საუკეთესო სამთო პროგრამის მქონე სამთო კომპანიას. ამ შემთხვევაში, კვლევის მონაცემების მქონე სუბიექტებს მიეცეთ შესაძლებლობა მათ მიერ მოპოვებული კონკრეტული მონაცემები გაყიდონ მინერალური რესურსების მოპოვების ლიცენზიის მფლობელებზე.

მინერალური რესურსების ლიცენზიების უსასყიდლოდ გაცემით წარმოქმნილი დანაკლისის შესავსებად, სახელმწიფო აქცენტი უნდა გააკეთოს მინერალური რესურსებიდან მიღებულ როიალტებზე. საქართველოს შესაბამისი კანონმდებლობის მიხედვით მინერალურ რესურსებზე მოსაკრებლები განისაზღვრება სახეობებისა და მოცულობის (რაოდენობის) მიხედვით¹, რომლებიც მათი საბაზრო ღირებულების მიხედვითაც კი არ გამოითვლება. ამგვარი მიდგომა ქმნის არაერთ პრობლემას და საჭიროა მოსაკრებლები მინერალური რესურსების სახეობებზე არა მოცულობის რაოდენობის მიხედვით განისაზღვრებოდეს, არამედ პროცენტულად მინერალური რესურსების საბაზრო ღირებულებიდან (გერმანიის გამოცდილებაზე დაყრდნობით, როიალტების წლიური 10% შეიძლება განისაზღვროს).

ამდენად, ერთი მხრივ, მინერალური რესურსების ლიცენზიების უსასყიდლოდ გაცემის მექანიზმის შემოტანა და მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემის ელემენტების დანერგვამ, მეორე მხრივ, კონცესიური სისტემის ფარგლებში არსებული დისკრეციული ელემენტების შემოღებამ და მინერალური რესურსებიდან მიღებული როიალტების საბაზრო ღირებულებაზე დაფუძნებამ, ხელი უნდა შეუწყოს საძიებო სამუშაოების ჩატარებისა და კვლევის ხელშეწყობას; კონკურენციის ზრდასა და მეტი ინვესტორის დაინტერესებას, კვლევის ლიცენზიისა და მინის მესაკუთრეების უფლებების დაცვას; დისკრეციული ელემე-

1 საქართველოს კანონი “ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის მოსაკრებლების შესახებ”, მუხლი 5.

ნტების შემოღებით საუკეთესო კომპანიის შერჩევის შესაძლებლობას, გარემოსდაცვითი და ეკოლოგიური სტანდარტების დაცვის მოთხოვნებისა გამკაცრების შესაძლებლობას.

დასკვნა

მყარი მინერალური რესურსები მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ განვითარებადი ქვეყნების ეკონომიკურ ზრდასა და ცხოვრების დონის ამაღლებაში. ამდენად, ქვეყნის საკუთრებაში არსებული მყარი მინერალური რესურსები, მათი სწორი მართვის შემთხვევაში, წარმოადგენენ ქვეყნის განვითარების მნიშვნელოვან ინსტრუმენტს.

საქართველოში არსებობს პოტენციალი, როგორც სამთო საბადოების აღმოჩენის, ასევე უკვე აღმოჩენილი საბადოების კვლევისა და დამუშავების კუთხით. ამ პოტენციალის ათვისება შესაძლებელია საქართველოს სამთო სექტორში უცხოური ინვესტიციების მოზიდვის მეშვეობით, მაგრამ ამისათვის საჭიროა უცხოელი ინვესტორებისთვის მისაღები და მიმზიდველი სამთო გარემოს შექმნა. მსოფლიოში მინერალური რესურსების საკუთრების უფლებებისა და ლიცენზირების მართვისა და რეგულირების არსებული საუკეთესო გამოცდილების საფუძველზე უნდა შეიქმნას საქართველოზე მორგებული შერეული მართვის სისტემა.

დღესდღეობით, საქართველოში მინერალური რესურსებზე საკუთრების უფლებებისა და ლიცენზირების მარეგულირებელი პოლიტიკა და კანონმდებლობა არ შეესაბამება მსოფლიოში მინერალური რესურსების მართვისადმი არსებულ არც ერთი ძირითადი სისტემის მნიშვნელოვან ელემენტს (კონცესიური სისტემა, მიწის მესაკუთრეობის სისტემა და მოთხოვნაზე დამყარებული სისტემა). შესაბამისად, საქართველო ვერ ახდენს ამ მარეგულირებელი სისტემების უპირატესობების გამოყენებას. ამდენად, საჭიროა რეფორმების გატარება, რომელიც დაეფუძნება ძირითადი სისტემების ელემენტების შეჯერებული მართვის მოდელს რომელიც მორგებული იქნება ქართულ რეალობას.

ლიტერატურა:

1. საქართველოს კანონი „წიაღის შესახებ“ (1996);
2. “სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის წესისა და პირობების შესახებ” დებულების დამტკიცების თაობაზე (2005);
3. დავით საჰა, ჰანს-გეორგ პეტერსენი, ლევან ფავლენიშვილი, ვოლდემარ ვალტერი. საქართველოს წიაღის კანონმდებლობის საინვესტიციო დაბრკოლებების აღმოფხვრა. ბერლინი/თბილისი, 2015;
4. მინერალური მარაგების ანგარიშების წარდგენის საერთაშორისო სტანდარტების კომიტეტის (CRIRSCO) საკონსულტაციო მოდელი (ინგლისურ ენაზე);
5. საქართველოს კანონი “ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის მოსაკრებლების შესახებ”.

REFERENCES:

1. Law of Georgia on Subsoil (1996); (in Georgian Language);
2. On adoption of a regulation on conditions and granting subsoil production licence (2005) (in Georgian Language);
3. David Saha, Hans-Georg Petersen, Levan Pavlenishvili, Woldemar Walter. Removing obstacles to investment in Georgia’s mining regulation. Berlin/Tbilisi, 2015 (in Georgian Language);
4. CRIRSCO. Committee for mineral reserves international reporting standards. International reporting template for the public reporting of exploration results, mineral resources and mineral reserves (2013);

IMPORTANCE OF INTERNATIONAL PRACTICES OF MINERAL RESOURCES MANAGEMENT FOR GEORGIA

Roden Memarnishvili

Ph.D. Candidate at the School of Business,
Computing and Social Sciences of
St. Andrew the First-Called Georgian University
of the Patriarchate of Georgia

RESUME

Attracting foreign investments and achieving the sustainable development in minerals sector depends on the national mining policy, which regulates the mineral ownership rights and licenses.

There are three main regulatory approaches, governing the mineral ownership usage and control issues, on which many countries base their legislation for mineral rights: consession system, land ownership system and claim system. Each system has its own advantages and disadvantages. Although, if we observe overall dynamics of regulatory systems of mineral ownership rights and licenses/permissions, it will be obvious that different nations attempt to change their regulatory systems in order to attract foreign investments and promote the sustainable development in the minerals sector. These changes in mineral policy often include: free entry and reconnaissance on public lands; giving priority to mining companies, which first discovered the mineral resources, in granting exploration license; granting ownership rights of “cheap mineral resources” (such as sand, stone, gravel) to land owners.

Keywords: Foreign Investments, Mineral Resources, Ownership Rights, License, Sustainable Development, Regulatory Systems, Concession System, Land Ownership system, Claim System, Public lands, “Cheap Mineral Resources”.